

عنوان مقاله:

بررسی روش شناسی و معرفت شناسی اندیشه سیاسی آیت اله حایری یزدی

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 4، شماره 38 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

امیرحسین مرادیپور دهنوی - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سیرجان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به روش شناسی و معرفت شناسی آیت اله مهدی حایری در موضوع حکومت و سیاست می پردازد. دیدگاه وی که معتقد است حکومت از شیون پیامبر (ص) و ایمه اطهار (ع) نیست، حکومت امری عرفی است و در زندگی اجتماعی، تنها از طریق وکالت می تواند مشروعیت داشته باشد. به این صورت که مردم کسانی را آزادانه بعنوان وکلای خود برای سامان دادن زندگی اجتماعی خویش انتخاب کنند، براساس کلام شیعه و در قالب نظریه استرشاد نقد و رد می شود. براساس کلام شیعی زندگی اجتماعی انسان طبق طبع اولیه آدمی تکاملگرا است و هرگونه جدایی از این طبع نوعی آسیب از این طبع اولیه است و انسان در جستجوی کمال و رشد با تاسی به یک الگو کامل انسانی به شکل گیری جامعه کمال گرا می انجامد. بدین جهت ماهیت زندگی اجتماعی انسان تجمع بر حول محور انسان کامل است تا با تاسی به وی زمینه تکامل فردی و اجتماعی فراهم شود. بیتردید عرصه های تکامل فردی و اجتماعی در این رویکرد مبتنی بر زیست در حیات جمعی حول محور انسان کامل است. اساس چنین جامعه ای رهبر آن است که در سنت کلامی امام و در عرفان انسانکامل نامیده می شود. لذا با رهبری نبی و امام است که انسان به تکامل می رسد و اینکه گفته شود؛ دستور الهی برای تشکیل حکومت از سوی امام و اطاعت مردم از امام وجود ندارد و حکومت امری شخصی است؛ سخن پسندیده ای نبوده و براساس نظریه استرشاد قابل قبول نیست. روش پژوهش در این مقاله توصیفی- اکتشافی است.

کلمات کلیدی:

اندیشه سیاسی، حایری، کلام، انتقادی، استرشاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/949055>

